

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru,
Stalna služba u Benkovcu,
Stjepana Radića 10, Benkovac

Poslovni broj: P-2241/2024-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, OIB: 78866932443, po sutkinji toga suda Danijeli Števanji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Nedjeljke Šoša iz Kruševa, Šoše–Pod Kosmač 3, OIB: 16701692696, zastupane po punomoćniku Draganu Jurjeviću, odvjetniku iz Zadra, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko-upravni odjel, radi ispravka upisa, nakon održane i javne glavne rasprave, 24. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ispravlja se pogrešan zemljišnoknjižni upis u zemljišnoknjižnom ulošku br. 4677 k.o. Gornji Karin, za č.z. 6468, površine 311 m², upisana na ime tužene Republike Hrvatske, koji je određen Rješenjem br. Z-751/2012/1677 od 12.10.2016., koja čestica je prikazana na Skici mjerenja označena žutom bojom, izrađenoj od strane stalnog sudskog vještaka Frane Vlatkovića, dipl. ing. geod. od 7. travnja 2026., koja skica čini sastavni dio presude, na način da se u zemljišnoj knjizi kao vlasnik ima upisati tužiteljica Nedjeljka Šoša, temeljem ove presude, a nakon pravomoćnosti iste, za cijelo, uz istodobno brisanje toga prava s imena tužene, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženoj nadoknaditi tužiteljici troškove ovog postupka u iznosu od 2.342,49 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja pa do isplate, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je rješenjem Općinskog suda u Zadru, br. Z-29117/2024 (Z-19647/18) od 02. listopada 2024. u odnosu na č.z. 6468, površine 311 m², upisana uz k.o. 4677 k.o. Gornji Karin odbijen je prigovor tužiteljice Nedjeljke Šoša od 30. kolovoza 2018. te je tužiteljica upućena u parnicu u skladu sa čl.202. st. 3. i čl. 203. st. 6. Zakona o zemljišnim knjigama . Naime, za predmetnu česticu vođen je postupak preoblikovanja zemljišnih knjiga, te je zapisnikom br. Z-751/2012/1677 od 12.10. 2016. riješen upis, odnosno uknjižba prava vlasništva predmetne čestice 6468 na ime tuženice RH, za cijelo. Ovakav upis na tuženu Republiku Hrvatsku ne odgovara

stvarnom stanju, jer je tužiteljica vlasnica za cijelo, č.z.6468 , površine 311m² k.o. Gornji Karin, koja je nastala od nekretnine stare oznake č.z. 1612 k.o. Gornji Karin, a vlasništvo je stekla nasljeđivanjem i diobom sa svojom braćom Pavlom, Bogdanom i Mihajlom Radeka. Tužiteljica je vlasništvo iste stekla temeljem rješenja o nasljeđivanju svoga pok. oca Radeke Milana pok. Nikole, zv. Mihajlo, te temeljem diobe sa svojom braćom Radeka Mihajlom, Radeka Bogdanom i Radeka Pavlom. Otac tužiteljice je vlasništvo stekao nasljeđivanjem svoga oca Radeka Nikole, pok. Mihajla, a Radeka Nikola je vlasništvo stekao nasljeđivanjem svoga oca Radeke Mihajla. Predmetna nekretnina nastala je od nekretnine stare oznake č.z.1612 zajedno sa ostalim nekretninama koje su u postupku preoblikovanja već upisane kao vlasništvo braće tužiteljice Pavla Radeke i Mihajla Radeke. Tužiteljica i njezina braća su sačinili skicu iskolčenja 25.02.2011. po kojoj su i izvršili upis prijavu, odnosno upis u novoj zemljišnoj knjizi . Predmetna nekretnina je u posjedu tužiteljice , a prije toga u posjedu i vlasništvo je bila od pok. oca Radeka Milana pok. Nikole zv. Mihajlo, a prije toga bila je posjed i vlasništvo djeda pok. Nikole Radeke i u posjedu je obitelji Radeka kontinuirano ova nekretnina više od 200 godina, tako da je stari upis na Republiku Hrvatsku pogrešan i samo formalan i samo zbog toga što prednici tužiteljice nisu nikada rješavali zemljišno knjižno stanje. Predmetna nekretnina je obrađivana i na njoj su sađene povrtlarske kulture . Tužiteljica ističe da su njezina braća i to Pavle Radeka u odnosu na č.z. 6450, č.z. 6408, č.z. 6465, č.z. 6463, č.z. 6445, te Mihajlo Radeka za č.z. 6467, č.z. 6444, č.z. 6457, č.z. 6454 i č.z. 6466, sve k.o. Gornji Karin, se upisali kao vlasnici i da su njihovi prigovori usvojeni, obzirom da se radi o identičnim prigovorima i identičnom pravnom slijedu stjecanja prava vlasništva kao i tužiteljice Nedjeljke Šoše, jer su sve ove nekretnine nastale od č.z. 1612, koja je bila od prve revizije 1956. upisana na oca tužiteljice i njezine braća.

2. Nakon provedenog uviđaja tužiteljica je podneskom od 21. travnja 2026., uredila tužbeni zahtjev koji glasi kao u izreci (l.s. 110).

3. Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu. Predmetnom tužbom tužitelj zahtjeva ispraviti zemljišnoknjižno stanje u odnosu na kat. čest. 6468 iz zk.ul. 4677 k.o. Gornji Karin u površini od 311 m² a koji upis je izvršen temeljem rješenja poslovni broj Z-751/2012/1677 od 12. listopada 2016. Iz povjesnice tužbe proizlazi kako je rješenjem Općinskog suda u Zadru, posl.br. Z-29117/2024 (Z-19647/18) od 2. listopada 2024. odbijen prigovor tužiteljice te zadržan postojeći upis prava vlasništva Republike Hrvatske na naprijed navedenoj nekretnini. Tužiteljica navodi da je pravo vlasništva iste stekla nasljeđivanjem svoga oca Milana Radeke te diobom sa svojom braćom Mihaelom, Bogdanom i Pavlom, dok da je otac tužiteljice pravo vlasništva predmetne nekretnine stekao nasljeđivanjem svog oca Nikole Radeka. Iz zapisnika sastavljenog povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Gornji Karin poslovni broj Z-751/2012/1677 od 12. listopada 2016. slijedi kako nekretnina 2 oznake kat.čest. 6468 k.o. Gornji Karin odgovara nekretnini stare izmjere kat. čest. 1612 a koja nekretnina je bila upisana u vlasništvu Republike Hrvatske. Zakonski zastupnik tuženice prije svega ističe kako tužba za ispravak, sukladno čl. 197. ZZK, predstavlja prejudicijalnu tužbu stvarno pravnog karaktera, te sud prvotno treba ocijeniti pravilnost zemljišnoknjižnog upisa u ispravnom postupku i istom se pobijaju prvotni upisi u postupku ispravka zemljišne knjige. Tužiteljica u konkretnom slučaju prije svega treba dokazati da je upis prava vlasništva Republike

Hrvatske na gore navedenoj nekretnini bio nevaljan, odnosno da je Sud naprijed navedenim rješenjima nepravilno upisao tuženicu, te da je upis protivan sadržaju naloga o dozvoli upisa. Isto tako tužiteljica bi trebala dokazati u čemu bi se očitovala predmetna nepravilnost i u tom smjeru predložiti dokaze, odnosno dokaze iz kojih bi bilo razvidno da je predmetnim upisom došlo do pogreške kod zemljišnoknjižnog upisa, a tek onda dokazivati svoje navodno pravo vlasništva temeljeno prije svega na materijalnim dokazima. Međutim, tužiteljica nije dostavila niti jedan dokaz koji bi govorio u korist naprijed navedenoj tvrdnji, odnosno dokaz iz kojega bi slijedilo da bi predmetni upis bio nevaljan. Tužiteljica uz tužbu nije dostavila niti jedan dokaz koji bi upućivao na činjenicu posjeda tužiteljice i njenih prednika. Iz dostavljenog rješenja o nasljeđivanju iza smrti oca tužiteljice pok. Milana Radeke ne slijedi da je predmetna nekretnina bila predmetom tog ostavinskog postupka. Nadalje, tužiteljica u tužbi ističe da je vlasništvo predmetne nekretnine stekla diobom sa svojom braćom, međutim ista nije dostavila dokaz o tome pa se predlaže tužiteljicu pozvati na dostavu diobenog ugovora, također iz skice iskolčenja od 25. veljače 2011. vidljivo je da su na navedenoj skici tužiteljica označene parcele samo u odnosu na braću tužiteljice dok za tužiteljicu isto nije razvidno. Također iz dostavljene povijesti posjedovanja slijedi da je na temelju zahtjeva stranaka i prijavnog lista izvršen upis dijela kat. čest. 1612 k.o. Karin Gornji stare izmjere na ime Bogdana, Mihajla i Pavla, ali ne i na ime tužiteljice. Imajući u vidu odredbe članka 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima koje reguliraju stjecanje prava vlasništva nekretnina dosjelošću u vlasništvu Republike Hrvatske lako se može zaključiti da do stjecanja prava vlasništva utužene nekretnine temeljem dosjeloosti nije došlo odnosno da nisu ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva. Slijedom svega navedenog tuženica predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan uz obvezu naknade troška prouzročenog ovim parničnim postupkom tuženici.

4. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze uvidom u zapisnik poslovni broj Z-29117/2024 prilog prigovor od 5.9.2018. (l.s. 5-8), Zapisnik povodom preoblikovanja zemljišne knjige broj Z-751/2012-1677 od 12. listopada 2016. (l.s. 9-11), Izvod iz katastarskog plana (l.s. 12), posjedovni list 4677 k.o. Gornji Karin (l.s. 14), rješenje o nasljeđivanju poslovni broj O-153/81 iza smrti Radeka Milana (l.s. 15-16), povijest promjena na kat. česticama DGU, Područni ured za katastar Zadar, Odjel za katastar nekretnina Benkovac klasa 930-04/23-05/265, (l.s. 18), posjedovni list 217 k.o. Karin Gornji (l.s. 20- 23), prijavni list (l.s. 24-29), Rješenja od 30. listopada 1990. izdano od Općine Obrovac, Uprave za katastar i geodetske poslove (l.s. 30-35), prijavni list i zapisnik klasa 932-07-90/01/384 od 30. listopada 1990. (l.s. 36- 45), Rješenje DGU Područni ured za katastar Zadar, Ispostava Benkovac, klasa 932-07/00-09/138 od 1. rujna 2000. (l.s. 46), rješenje o nasljeđivanju posl. br. O- 44/88 (l.s. 47-49), Rješenje DGU, Područni ured za katastar Zadar, Ispostava Benkovac klasa UP/I- 932-07/10-02/00055 od 18. kolovoza 2010. (l.s. 50-55), Rješenje o određivanju područja, granica i imena kat. općina od 26. lipnja 2026. (l.s. 56-57), skica iskolčenja (l.s. 58), izjava Pavla Radeke (l.s. 59), zapisnici s postupka preoblikovanja zemljišnih knjiga posl. br Z-19659/2018, Z-19661/2018, Z-19662/2018, Z-19663/2018, Z-19664/2018, Z-19655/2018, Z-19654/2018, Z-19653/2018, Z-19657/2018, Z-19658/2018 (l.s.60-79), nalaz i mišljenje vještaka Frane Vlatkovića (l.s. 102-104).

5. Tužbeni zahtjev tužiteljice je u cijelosti osnovan.

6. Predmet ovog parničnog postupka je zahtjev tužiteljice za ispravak pogrešnog upisa u zemljišnu knjigu za nekretninu kat. čest. 6468 površine 311 m², upisana u zk. ulošku 4677 k.o. Gornji Karin, uknjižene kao vlasništvo tuženice za cijelo u postupku preoblikovanja zemljišne knjige.

7. Između stranaka nije sporno da je tuženica upisana vlasnicom predmetne nekretnine za cijelo u postupku preoblikovanja zemljišne knjige i to rješenjem donesenim na zapisnik sastavljen povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Gornji Karin poslovni broj Z- 751/2012 /1677 od 12. listopada 2016., s time da je iz istog zapisnika razvidno da predmetna nekretnina ima površinu 311 m², što je potvrđeno i skicom mjerenja koju je dostavio vještak geodetske struke Frane Vlatković.

8. Odredom čl. 205. Zakona o zemljišnim knjigama (NN br. 63/19,12/22 i 155/23 dalje ZZK), propisano je da pravo zahtijevati ispravak upisa u zemljišnu knjigu pokretanjem parnice ili drugoga postupka pred nadležnim tijelom (tužba za ispravak) imaju osobe čijim pravima ili prigovorima sud nije u cijelosti ili dijelu udovoljio u ispravnom postupku u roku od 30 dana od dana zaprimanja rješenja, ako i osobe čiji je upis ili prvenstveni red upisa odlukom donesenom u ispravnom postupku sud naredio izmijeniti, nadopuniti ili izbrisati a stavkom 2. tog članka je propisano da pravo tužbenom zahtijevati ispravak prestaje istekom rokova određenih tim Zakonom za podizanje brisovne tužbe s tim da trogodišnji rok počinje teći od časa provedbe spornoga upisa odnosno otkad je dostavljeno rješenje o odbijanju prijave ili prigovora.

9. Iz zapisnika sastavljen povodom prigovora ovdje označene tužiteljice podnesenog u ispravnom postupku za k. o. Gornji Karin u odnosu na kat. čest. 6468 pod posl.br. Z-29117/2024 (Z-19647/18) od 2. listopada 2024., razvidno je da je odbijen prigovor tužiteljice kao neosnovan, s time da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 16. listopada 2024.

9.1. Nadalje, iz zapisnika sastavljenog povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Gornji Karin poslovni broj Z-751/2012/1677 od 12. listopada 2016. kao i uvjerenja o identifikaciji proizlazi kako kat. čest. 6468 k.o. Gornji Karin odgovara dijelu kat. čest. 1612 stare izmjere k.o. Gornji Karin.

9.2. Iz povijest promjena na katastarskim česticama s privicima je razvidno da je na kat. čest. 1612 stare izmjere k.o. Gornji Karin od 1956. kao posjednik upisan Mile Radeka, Nikole iz Gornjeg Karina, odnosno da je nekretnina u posjedu fizičkih osoba od pedesetih godina prošlog stoljeća, tj. pravnih prednika tužiteljice (potvrđeno rješenjem o nasljeđivanju i suglasnim iskazima svjedoka kao i da je kat. čest. 1612 stare izmjere k.o. Gornji Karin imala površinu od 7640m².

10. Ističe se da priložena povijest promjena na katastarskim česticama predstavlja javnu ispravu iz članka 230. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08-ispr., 57/11 i 148/11- proč. tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP) u pogledu evidencije posjeda na nekretninama, a tuženica je nije osporila niti jednim dokazom u ovoj pravnoj stvari.

10.1 Nadalje, iz priloženih zapisnika koji se dovodi u vezu s iskazima svjedoka, a osobito svjedoka Pavla Radeka, te skicom iskolčenja proizlazi da je od kat. čest. 1612 stare izmjere k.o. Gornji Karin nastalo više nekretnina koje su u postupku preoblikovanja zemljišne knjige upisane na braću tužiteljice sukladno diobi unutar obitelji.

10.2. U tom smislu, imajući u vidu da je da je kat. čest. 1612 stare izmjere k.o. Gornji Karin imala površinu od 7640m², te da je od iste nastalo više nekretnina nove izmjere u postupku preoblikovanja zemljišne knjige, to je logično da je tužiteljica temeljem iste dokumentacije zatražila ispravak upisa i za druge nekretnine koje su također formirane od kat. čest. 1612 k.o. Gornji Karin stare izmjere.

10.3. Na uviđaju na licu mjesta sud je saslušao svjedoke Boška Dubroju i Pavla Radeku. Njihovi iskazi su suglasni te potvrđuju navode iz tužbe, pa je sud istima poklonio vjeru, a iz istih proizlazi da se radi o nekretnini koja je prije bila vlasništvo Mihaila Radeke, koji je u nekim ispravama zvan i Milan, a njega da su naslijedila njegova djeca Pavao, Bogdan, Mihajlo i sama tužiteljica, a da je diobom unutar obitelji utužena pripala upravo tužiteljici. Ranije da je predmetna bila ograđena suhozidom te se koristila za ispašu i da se tu sijalo žito. Svjedoci su također suglasni i oko toga da oko predmetne nekretnine nije bilo sporova, te da tužiteljici a ranije i njezinim pravnim prednicima nije nitko osporavao posjed te nekretnine, niti da bi država ikad osporavala vlasništvo obitelji Radeka.

11. Napominje se da su iskazi svjedoka suglasni s materijalnom dokumentacijom u spisu, a osobito povijesti promjena na katastarskim česticama.

12. Odredba članka 18. stavak 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, dalje: ZV) propisuje da se posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno, dok će se prema članku 11. stavku 3. ZV-a posjed smatrati samostalnim, ako se ne dokaže suprotno.

12.1. Odredbama članka 159. stavak 4. ZV-a, samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave, čiji je posjed barem pošten, pravo vlasništva stvari stječe dosjelošću, protekom 40 godina, takvog posjedovanja, s time da se sukladno odredbi članka 160. stavka 2. ZV-a u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, pošteni i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao pošteni samostalni posjednici.

12.2. Odredbom članka 388. stavak 4. ZV bilo je određeno da se u rok stjecanja dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana, no odlukom Ustavnog suda RH od 17. studenog 1999. (Narodne novine, broj 137/99) ta je odredba ukinuta. Ipak, ukinuta odredba članka 388. stavka 4. ZV/96, koja je bila na snazi i u primjeni od 1. siječnja 1997. do stupanja na snagu pravnih posljedica njezinog ukidanja objavom odluke Ustavnog suda u Narodnim novinama, broj 137/99 od 14. prosinca 1999.,

prema odredbi članka 53. stavka 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine broj: 99/99), te je u tom vremenskom razdoblju mogla proizvesti pravni učinak stjecanja vlasništva dosjelošću, u korist posjednika nekretnine u društvenom vlasništvu ukoliko su najkasnije do njenog ukidanja bile ispunjene sve potrebne pretpostavke koje se odnose na duljinu i kvalitetu posjeda.

12.3. Prema odredbi članka 29. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Sl. SFRJ broj 6/80 i 36/90 – dalje: ZOVO), koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., na nekretninama u društvenom vlasništvu pravo vlasništva nije se moglo steći dosjelošću, sve do donošenja Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Narodne novine, broj 53/91, od 08.10.1991.) kad je ta odredba stavljena je izvan snage.

12.4. Europski sud za ljudska prava u presudama Radomilja i dr. protiv Republike Hrvatske, te Jakeljić protiv Republike Hrvatske, u kojima su tužbe podnesene nakon 17. studenog 1999. kada je Ustavni sud ukinuo odredbe članka 388. stavka 4. ZV, zauzeo je shvaćanje da nije od značaja je li postupak pokrenut prije ili nakon 17. studenog 1999., te da dosjelošć na nekretninama u ranijem društvenom vlasništvu neprekidno teče do 17. studenog 1999. pod pretpostavkama da time nisu povrijeđena prava trećih osoba odnosno da ne postoji suprotstavljeni pravni interes. I Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo je pravno shvaćanje da kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su do 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba računati i vrijeme prije 8. listopada 1991. ako se time ne vrijeđaju prava osoba koja ta prava nisu stekli na temelju odredaba članka 388. stavka 4. ZV, već drugih odredaba istog Zakona. (Rev-x-974/2017 od 7. svibnja 2019.).

13. Tužiteljica je u postupku dokazala, i to prvenstveno s povijesti promjena na katastarskim česticama te suglasnim izjavama svjedoka, ali i ostalim izvedenim dokazima, da su se njezini prednici nalazili u mirnom i nesmetanom posjedu predmetne nekretnine preko 40 godina .

13.1. Što se tiče poštenja posjeda tužiteljice i njezinih prednika prvenstveno treba istaknuti kako se prema citiranoj odredbi članka 18. stavka 5. ZV-a posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno, a tuženica Republika Hrvatska tijekom postupka nije osporavala poštenje tužitelja i njegovih prednika, niti je predlagala dokaze na tu okolnost.

13.2. Dakle, sud nalazi da bi prednici tužiteljice bili poštteni i samostalni posjednici preko 40 godina do 17. studenog 1999., pa su isti stekli pravo vlasništva dosjelošću, stupanjem na snagu ZV, sukladno odredbi članka 159. stavak 4. u vezi odredbe članka 388. stavak 4. ZV, odnosno prije početka postupka preoblikovanja zemljišne knjige.

13.3. Nadalje, kako je u postupku utvrđeno i da je tužiteljica predmet spora stekla nasljeđivanjem i diobom unutar obitelji od kad je u samostalnom i nesmetanom posjedu iste, tužbeni je zahtjev prihvaćen kao u izreci presude.

14. Također, za ukazati je da je pogrešan pravni stav tuženice koji je iznijela u odgovoru na tužbu navodeći da bi u tužbi za ispravak tužitelj trebao prije svega

dokazati da je upis prava vlasništva Republike Hrvatske na navedenoj nekretnini pogrešan odnosno da je sud nepravilno upisao tuženicu kao vlasnicu predmetne nekretnine te da je upis protivan sadržaju naloga o dozvoli upisa. Naime, predmet ove parnice nije tužba radi ispravka pogrešnog upisa u smislu odredbe članka 135. stavka 4. ZZK, već tužba za ispravak u smislu odredbe članka 205. ZZK, koja se može podnijeti u postupku osnivanja i preoblikovanja zemljišnih knjiga, odnosno u pojedinačnom ispravnom postupku. Stoga pogrešan je stav tuženice da je tužiteljica u konkretnom slučaju, prije svega, trebala dokazati da je sud nepravilno upisao tuženicu kao vlasnicu predmetne nekretnine i da je upis protivan sadržaju naloga o dozvoli upisa jer se u parničnom postupku pokrenutom tužbom za ispravak izvode svi dokazi nužni za utvrđivanje osnovanosti tužbenog zahtjeva, a sud donosi odluku na temelju svih izvedenih dokaza. Tužba za ispravak kojom se zahtjeva brisanje ili ispravak upisa provedenog u ispravnom postupku bit će osnovana ako parnični sud utvrdi da je na temelju odluke suda o prijavi ili prigovoru proveden upis za koji nisu bile ispunjene sve pretpostavke pa se zbog toga zemljišnoknjižno stanje razlikuje od stvarnog pravnog stanja nekretnine, a što je sud u konkretnom slučaju, na temelju naprijed izvedenih dokaza našao utvrđenim.

15. Odluka o trošku je donesena na temelju članka 154. stavka 1. ZPP te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23 i 107/25, dalje: OT).

15.1. Dakle, tužiteljici, zastupanoj po odvjetniku, su priznati troškovi za sastav tužbe 100 bodova (Tbr. 7. toč. 1. OT), za zastupanje na ročištima 2.10.2024. (Z-29117/2024) 6.2.2026., 7.4.2025. i 17. 6. 2026., od po 100 bodova, sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife,, za sastav podnesaka od 30. 8.2018. (prigovor Z -29117/2024), 1.8.2025. od po 100 bodova sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, za podneske od 4.12.2025. i 21.4.2026. od po 25 bodova, sukladno Tbr. 8. toč. 4. Tarife, Stoga ukupan trošak tužiteljice pomnožen sa vrijednosti boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54. Tarife iznosi 1.300,00 eura, uvećano za PDV od 25% iznosi 1.625,00 eura. Navedeni iznos uvećava se za trošak predujma za očevid u iznosu od 650,00 eura, trošak sudske pristojbe 53,09 eura, te trošak prijevoza na relaciji Benkovac- Karin – Benkovac, iznos od 14,40 eura sukladno Tbr. 50. Tarife. Tako ukupan trošak tužiteljice iznosi 2.342,49 eura. U preostalom dijelu do zatraženog iznosa tužiteljica je odbijena sa zahtjevom i to za naknadu podneska od 21. travnja 2026. u visini od 100 bodova, budući da se ne radi o obrazloženom podnesku pa joj sukladno Tbr. 8. toč. 4. Tarife pripada 25 bodova, isto tako odbijena je sa zahtjevom za naknadu troškova prijevoza na relaciji Benkovac-Karin- Benkovac u iznosu od 80,00 eura, budući da navedena relacija u jednom smjeru iznosi 15 km, u oba smjera 30 km , pa za uporabu vlastitog automobila odvjetniku pripada naknada u visini od 30% cijene bezolovnog benzina od 100 oktana za svaki prevaljeni kilometar (1,60x30%) sukladno Tbr. 50. Tarife, iznosi 14,40 eura.

15.2 Na temelju članka 151. stavka 3. ZPP-a, tužiteljici je priznato pravo na zatražene zakonske zatezne kamate tekuće na dosuđeni mu iznos troškova ovog parničnog postupka od dana presuđenja do isplate, a visina istih je utemeljena na odredbi članka

16. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 31/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23).

17. Slijedom naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Benkovac, 24. srpnja 2026.

S u t k i n j a
Danijela Števanja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja. Stranci, koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok žalbe teče od dana primitka iste.

DNA:

Tužiteljici po punomoćniku,

Tuženici po zakonskom zastupniku.

Broj zapisa: **9-3088b-30b5f**

Kontrolni broj: **0484c-5bd97-3e286**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.